

до поли-тъ до тази твърдина. *ib.* 1875 *p.* 35. Азъ са очудихъ много за това, като намерихъ въ Балкана многочислени градовце и селца. *ib.* 38. Всякой градецъ са мѣчеше да направи на царь-тъ по-добрь приемъ. *ib.* 1876 *p.* 18. Орхание е единъ новъ градъ на правій друмъ. *ib.* *p.* 133. Въ Англия школа-та са помѣщава въ малките градовци, изъ които цѣли стотини пѣтйове водать камъ селата. 3. 9. Оксфордъ и Кембриджъ сѣ малки градовци. *ib.* 58. 2) *опредѣленный, ближайшій къ селу городъ*: Менѣ ми, мамо, ареса Едно момиче прѣзморче, Нидѣ му нема хубост-та Ни в града ни в Цариграда. *Д.* 76, 9—12. 3) Царьградъ: Що ѣ овой големъ сѣборъ околу тебе (*чесни свекоръ!*), Како на гратъ Яничари 'се околу цара. *М.* 511.

Градѣ *гл. дл.* 1) *строю*: Айде църкви да градиме, Се отъ сребро и отъ злато. *Д.* 39, 11—12. Нови сме кѣщи градили. *Д.* 8. 7, 46. Сакалъ краль-отъ манастиръ да градить. *М.* 47. И тамъ село сѣ градело, И сѣ викна Араплиа, Що ми стоить день денеска. *ib.* 155. Тамо да градить висока кула. *ib.* 426. Петъ брата единъ амбаръ градіють?—Чорапъ-а. *Ч.* 122. Все ще бѣде на пѣсъка градено. *Л. Д.* 1871 *p.* 242. Князь Еммануилъ градилъ си у Портици една виллѣ. *ib.* 1874 *p.* 120. 2) *работая; съ преим. примѣненіемъ къ работамъ землянымъ* (копаю, огораживаю): Не свири, добри, не гради На свети на четирици. *Д.* 11, 16—17. Видохъ га видохъ горна махала —, въ мала градина, Карафилъ граде, шебо и праше. *М.* 305. Сино езеро скоро градено, Во езеро ѣ Гюро търго'ецъ,—отъ Търго'ище. *ib.* 535. Да карамъ мермеръ камане, Да града ситенъ калдѣрамъ. 3. 302. Колове набивать рѣдѣтъ въ земѣ въ ширинѣ на тры пѣды, кѣту обтягнать конопецъ по все разстояние, кое щѣтъ гради. *Лк.* 33. § **Градѣ добрина** (= *хайръ*) совершаю доброе дѣло: Остала бѣше парица Сосъ три товара имане И сѣ малко дѣте Никола. Сама са чуди и мае, Каква добрина да гради: Да ли вовъ село черкова, Или вовъ гора манастиръ. Или надъ вода мостове. 3. 157. §§ **Градѣ кулите** *строю* волшебные замки: Тогава бѣлгарски писатель пуца въ паленъ ходъ езикѣтъ си и дава му свобода да гради високи кули подъ облаците или да гони вихрите. 3. 242.

Гражданинъ *с. м.* горожанинъ. **Гражданче** *ум. (против. селенинъ, селенче)*: Дѣ слушайте Солунски граждани! *М.* 101. Дилберъ Яно *граляно!* (*ж. р.*) колку града обидохъ, како тебе не найдох. *Пс.* 11—12 *p.* 172. Граждане-ту (-то *собр.*), какъ видяли чи дошла такава ряка въ градъ-тъ, казали на царьотъ. *Д. р.* 143. Оныя млада гражданчета, кои-то поучили въ училище и попрочели вѣчто. *Л. Д.* 1874 *p.* 91. Майки-тъ